

ZILVERGLAS

www.bestelmijnboek.nl

© 2020, Cora van der Lee

ISBN 978-94-6247-183-2

Omslagfoto voorzijde: Dimar Francken

Foto binnenzijde blz 30: Edith Poos

Foto binnenzijde blz 16 + 54: Shutterstock

Songteksten: Marja Kemp

Redactie: Femmy ten Cate

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar worden gemaakt in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ZILVERGLAS

Gedichten van **Cora van der Lee**

Beautiful boy

Schouwend door mist
van jong verleden
staat nog het kind
de open blik vervuld van hoop
ver voor de rode kralen
nog voor gespleten tijd
in altijd na

Roerloos liggen woorden
nooit aaneengeregen
of willen niet gehoord
neem het waarom
naar tijdloos wit
stil alle vragen
ik noem je noem je naam

Vloed

Ik zou zo graag nog even
met jou daar aan de vloedlijn staan
die zomerdag opnieuw beleven
wie weet er nog van jouw bestaan?

Waar water vuur kan dragen
door hemels tegenlicht
uit dunne wolkenlagen
en schoonheid zich verdicht

Daar wil ik nog wat dromen
en aan de vloedlijn staan
waar wij weer samenkomen
ik weet van jouw bestaan

Duin

Orkest zonder bezetting

drijft ons naar de top

extase en verrukking

doemen voor ons op

Afgewend van geestgrond

in kleuren mozaïek

voor ons schuimdansend

eeuwig ritme van zeemuziek

Sintelpad

In dit stille wachten
zijn nu geen woorden meer
slechts dwalende gedachten
naar tijden van weleer

Langs een web van sintelpaden
geweven tussen glas
verzameld uit de schouwen
reikend naar de hemelas

Laat me je omarmen
dan dromen we nog wat
dwalend langs het
vuurgedoofde pad

Spinsel moeder

We reizen licht
langs kronkelpaden
de rugzak vol zonder gewicht
zij is mijn gids in de façade

Mijn moeder mijn kompaan
rentree naar meisjesjaren
verloren in een waan
van voor wij samen waren

We zweven langs water en een pont
langs karresporen en een wei
het huis van haar geboortegrond
ik hou haar vast en zij houdt mij

We landen zacht
ik kus het net in haar gezicht
de dag gaat over in de nacht
we zijn terug we reisden licht

Alzheimer

Geen dialoog
en toch verbonden
leigrijze schoonheid
in laf licht

werkhanden
onbruikbaar schoon
rustend wit op wit